

การวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะประชากรของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีพฤติกรรมการเลียนแบบจากละครโทรทัศน์ (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ เนื้อหาละครโทรทัศน์ และพฤติกรรมในละครโทรทัศน์ที่เด็กวัยรุ่นตอนต้นกับการเลียนแบบ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ เด็กวัยรุ่นตอนต้นทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 12-16 ปี ที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เขตการปกครองคอนเมือง ได้แก่ โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุปถัมภ์) โรงเรียนทหารอากาศบำรุง และ โรงเรียนจตุรจินดา ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบสำหรับกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ทดสอบด้วยสถิติ t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ Least Significant Difference--LSD ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยพบว่า ลักษณะประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลกับพฤติกรรมการเลียนแบบละครโทรทัศน์ แต่ลักษณะประชากรด้านอายุและการอาศัยอยู่กับผู้ปกครองมีผลกับพฤติกรรมการเลียนแบบละครโทรทัศน์ ด้านพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ไม่มีผลกับพฤติกรรมการเลียนแบบละครโทรทัศน์ และการวิจัยพบว่า เนื้อหาของละครโทรทัศน์มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กวัยรุ่นตอนต้น นอกจากนี้ยังพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น พฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กวัยรุ่นตอนต้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชอบดูละครชีวิตรักซึ้งรักหักสวาทมากที่สุด และดูเพื่อความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ โดยจะนำเนื้อหาของละครไปเป็นข้อคิด คติสอนใจ มากกว่านำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ในสถานการณ์ปัจจุบัน และภาพที่กลุ่มตัวอย่างได้เห็นในละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ ภาพการใช้คำและภาษาหยาบคายของตัวละคร นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างชอบจากการกอดจูบของพระเอก นางเอกมากที่สุด และไม่ชอบฉากคัมหมัด สู้บูหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดของนักแสดง และเห็นว่า กรมประชาสัมพันธ์จะช่วยแก้ปัญหาการจัด Rating ละครโทรทัศน์ได้มากที่สุด

As an application of survey research, this thesis investigates how the imitative behaviors of selected early teenagers are affected by viewing television dramas. Demographical characteristics of the subjects of investigation are compared with imitative behaviors affected by being exposed to these dramas in regard to contents, especially the behaviors depicted.

The sample population consisted of 450 male and female early teen students between the ages of twelve and sixteen who were studying at the secondary school level in schools under the supervision of the Bangkok Educational Service Area Office 2, Don Mueang Administrative Area. The students under investigation were enrolled at Seekun (Wattananunupphathum)

School, Thahanakat Bamrung School, and Chaturachinda School. Instruments of research were a questionnaire and a test.

The techniques of descriptive statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis was tested using the techniques of *t*-test and One-way analysis of variance (ANOVA). The Least Significant Difference (LSD) paired comparison method was applied in cases in which differences were found to be at a statistically significant level.

Findings are as follows:

Differences in demography did not affect the imitative behavior influenced by exposure to television dramas, two factors notwithstanding. The demographical factors of age and living with parents did affect imitative behaviors influenced by such exposure.

However, exposure behavior vis-à-vis television dramas did not affect the imitation behaviors of the early teenagers being investigated. Nonetheless, it was found that the opinions toward television dramas of the subjects affected imitation behaviors.

Furthermore, the sample population most frequently preferred dramas presenting love stories. They viewed dramas for purposes of entertainment and relaxation. More frequently drama contents induced reflection in the subjects and presented lessons to them instead of being used to provide models of comportment applicable to current situations.

The subjects frequently witnessed scenes in which characters used impolite language. Moreover, their greatest preference was for love scenes involving hugging and kissing behaviors by the leading characters. They evinced dislike of scenes in which characters drink alcoholic beverages, smoke or take drugs. At the highest level the subjects were of the opinion that the Public Relations Department should promote a rating system for televised dramas.